

Nr 1005

Av herr **Åkerlind** och fru **Heurlin**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 36, med förslag till smittskyddslag, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 36 föreslås ett sammanförande av lagen angående åtgärder mot utbredning av könssjukdomar, epidemilagen och tuberkulosförordningen, vilket måste anses vara ett betydelsefullt steg mot en mer enhetlig lagstiftning på detta område.

De veneriska sjukdomarna intar av flera skäl en särställning i den föreslagna smittskyddslagen. Bl. a. utgör det s. k. anmaningsförfarandet ett problem, som också ganska ingående behandlats i propositionen. Förslaget att när det gäller anmaning till barn denna skall tillställas vårdnadshavaren, kan inte anses helt tillfredsställande. I vissa fall, t. ex. när barnet i fråga är omhändertaget för samhällsvård, är det barnavårdsnämnden och inte den rättslige vårdnadshavaren, som har den faktiska bestämmanderätten över barnet. Dessutom är den föreslagna åldersgränsen, 15 år, tilltagen i underkant, då många av de barn, som omhändertagits och omhändertas för samhällsvård är äldre. Man har dessutom skäl att antaga att veneriska sjukdomar förekommer i något högre utsträckning hos dessa än hos deras yngre kamrater.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte antaga det till proposition nr 36 fogade förslaget till smittskyddslag med den ändringen att 13 § erhåller följande lydelse:

13 §.

Åsidosätter någon — — — detta skett.

Om så erfordras — — — honom.

Föreligger grundad — — — av staten.

Anmaningen skall ske skriftligen och innehålla erinran om påföljden för underlåtenhet att följa anmaningen. Avser anmaningen barn under 18 år skall den jämväl tillställas den som har bestämmanderätten över barnet.

Stockholm den 12 mars 1968

Allan Åkerlind (h)

Dagmar Heurlin (h)